

## II. ROTACE

### 11. úsek Tomáš

Start 15:42

**Roudnička - Dříteč 10,2 km, čas 46:09, tempo 4:32 min/km, převýšení 46 m, uběhnuto celkem 117 km**

Tomáš od Šárky přebírá štafetu na 4. místě, přičemž jsme ztráceli na 2. místo 18 min. a na 3. místo 15 min. s náskokem na 5. místo 7 min. a na 6. jsme měli náskok 10 min. Trochu jsme se báli o Šárku, která přiběhla na předávku docela dost vyčerpaná !!

Převýšení závratné nebylo a vzpomněl jsem si jak běžel Forest. 😊 Krátký výběh po startu a pak jen na šotolině střídající se s polňačkama znamenalo jediné - držet tempo. Bráchy kompresní triko mi drželo tvar těla a já s občasným dusícím zakašláním valil, co to šlo. Značení nebylo tak jisté, jako v prvním úseku, ale v cajku. Jo, a trochu mě bolelo bříško 😊

Pořadí a reálný čas předávky

1	born2run	15:57
2	Run For Fun	16:04
3	Rychlá rota	16:15
4	Ewals Cargo Care	16:28
5	NAPOHODU	16:34
6	Underdogs & Pacemakers	16:36
7	PROBĚH	16:44
8	jACOblesk	16:45
9	Fajn Tým	16:47
10	Stiavnicky Trail	16:53

### 12. úsek Karel

Start 16:28

**Dříteč - Pardubice - koupaliště cihelna 12,08 km, čas 1:02:47, tempo 5:12 min/km, převýšení 85 m, uběhnuto celkem 129 km**

Tomáš mi předával na 4. místě a jeho tempo 4:32, hm...tak to klobou dolů. Předávka byla na parkovišti u golfového hřiště, kde už začalo poprchávat.

Můj úsek byla placka až na organizátory předem avizovanou výzvu Kunětickou Horu zhruba v polovině trati. Ve finále to byl jen takový brdek v porovnání, co jsem měl na svém 1. úseku a hlavně s tím co mě teprve čekalo na 32. úseku (můj 4.) výstup na Plešivec. Největší ztráta času cca 2 min., byla kontrola trasy v mobilu, protože u hradu chybělo značení a než se pustím někam dolů, tak chci mít jistotu, že je to správným směrem. Můj 2. úsek byl nejjednodušší ze vše čtyř, které jsem běžel, ale i tak to bylo na 90% mého maxima, přičemž jsem stále více cítil stehna namožených po sebězích z mého 1. úseku. Druhá část trasy po seběhu z Kunětické Hory vedla po cyklostezce nekonečným polem přes Brozany ke slepému ramenu Labe, kde byla úzká stezka mezi křovisky a dost se kroutila, takže hrozila i srážka s cyklisty, proto jsem běžel raději po kamenech a kořenech po okraji, kde se dalo předpokládat, že po nich cyklisti nepojedou.

Pořadí a reálný čas předávky:

1	born2run	17:02
2	Run For Fun	17:02
3	Rychlá rota	17:15
4	Ewals Cargo Care	17:31
5	NAPOHODU	17:32
6	Underdogs & Pacemakers	17:43

7	jACOblesk	17:46
8	Fajn Tým	17:47
9	BOOTCAMPS	17:48
10	PROBĚH	17:49

13. úsek Martin

Start 17:31

**Pardubice - Kokešov (původně Lány 9,1 km) 11,9 km, čas 0:58:32, tempo 4:55, převýšení 6 m, uběhnuto celkem 141 km**

Start byl v Pardubicích u koupaliště. Karel předával někde kolem 6. místa (pozn. stále jsme drželi 4. místo), přesně ani nevím, ale přede mnou ani za mnou na dohled nikdo. Nejdřív se běželo podél Labe, po rovině a asfaltu. Říkal jsem si: „Běž pohodu, drž slušný tempo a hlídej trasu“. Jenže na třetím kilometru začal pořádný slejvák a ještě větší vítr. To bralo dost sil. Navíc mi nateklo do bot tak hodně, že i kapr by si v nich zaplavoval. Závěr úseku byla rovina..rovina jakože bez zatáček, viděl jsem, kam běžím..do kopce. Pořád jen do mírného kopce, foukal vítr, poprchávalo a navíc mě na přejezdu zastavil nákladní vlak. „Martás, v klidu, ještě máš dva úseky“, zklidnil jsem se a pak už to bylo v pohodě

Pořadí a reálný čas předávky:

1	Rychlá rota	18:09
2	Run For Fun	18:10
3	born2run	18:11
4	Ewals Cargo Care	18:28
5	Underdogs & Pacemakers	18:38
6	jACOblesk	18:42
7	NAPOHODU	18:43
8	Fajn Tým	18:45
9	BOOTCAMPS	18:48
10	PROBĚH	18:56

14. úsek Luboš

Start 18:28

**Kokešov - Břehy 9,53 km, čas 48:40, tempo 5:06 min/km, převýšení 59 m, uběhnuto celkem 151 km**

No začal jsem stresovat před startem, že zase budu bloudit jako na prvním úseku. Prostě jsem měl bobky ať neztratím drahocenný čas. Byl vlahý podvečer a vlastně to šlo samo. Používal jsem mobilní apku, abych se ujistil, že v tom hlubokém lese běžím dobře, nic moc velké kopce a tak jen „zatáhnout“ a koukat co nejvíce stáhnout :-). V cílovce jsem si ještě zasprintoval 😊 Potom super večere s klukama. Úsek byl dobře značený, soustředil jsem se na reflexní šipky a šipky na zemi. Bez námitek 9,53 km

Pořadí a reálný čas předávky

1	born2run	19:01
2	Rychlá rota	19:02
3	Run For Fun	19:07
4	Ewals Cargo Care	19:18
5	Underdogs & Pacemakers	19:22
6	BOOTCAMPS	19:31
7	jACOblesk	19:32
8	NAPOHODU	19:32
9	Fajn Tým	19:37

Po předávce Vaškovi (vozidlo č.2) a večeři v místní hospůdce přejíždíme do Kolína k zimnímu stadionu k vozidlu Jára Vlčka, abychom si vyzvedli výbavu potřebnou pro noční úseky a několik balení vody.

Původně jsme si chtěli vyzvednout i spacáky a karimatky, ale pro deštivé počasí to nemělo význam, takže od plánovaného odpočinku ve spacáku pod širákem jsme museli upustit. Poté přejíždíme na místo předávky do Kostomlátek, kde máme cca 3h čas. „na odpočinek,,

## Úsek 15 – Václav Škach

**Start: Břehy – Cíl: Kladruby nad Labem**

**Trať: 9,2 km, Výškový profil: 0 m nahoru, 8 m dolu**

**Čas: 19:18 – 19:58; 40 min.**

Do Břehů – místa další předávky štafety - přijíždíme zhruba okolo 14:00 hod. Předávací prostor má být na místním parkovišti vedle restaurace, kde počítáme s předávkou mezi 19:00 – 20:00. Z účastníků závodů jsme zde první, ani žádný člen organizačního týmu ještě nedorazil. Jdeme do místní restaurace dát oběd, něco k pití. A protože je ještě pěkné počasí, byť již trochu pod mrakem a větrno, bereme z auta spacáky a karimatky a jdeme si do sousedního zalesněného prostoru najít plácek k odpočinku, ideálně ke spánku. Byl to docela příjemný odpočinek, i když o spaní se moc mluvit nedá....Tu nás vyrušil bzučící komár, z dálky zněly zvuky z nějakých vojenských amatérských manévřů, či k čemu to přirovnat, jindy zas někdo pěkně podráždil motorku. Ale nějaký druh odpočinku to rozhodně byl. Kolem 16:00 jsme z dálky zaslechli hřmění, tak jsme se vysoukali ze spacáků zabalili a šli na odpolední kávičku zpět do restaurace. Sotva jsme zalezli do restaurace, začalo dosti hustě pršet. Snad jen přeháňka. V restauraci jsme personál opruzovali další asi 2,5 hodiny našimi nevelkými objednávkami. Kávičku prosím. Míša si dala ještě tu dobrou polévku, já kolu. Zdenda pak dlouho přemýšlel, než si dal také polívčičku, já opět kolu. No prostě jsme to natahovali, abychom se v té restauraci udrželi co nejdéle a neseseděli tam jen tak úplně na sucho. Pak se začali na doplnění nějakých těch kalorií trousit i další účastníci závodu, nakonec dorazil i Karel s kluky, jasná známka toho, že se k nám již řítí Luboš, aby mi mohl předat štafetu a já vyběhnout.

*Míša:*

Před začátkem 2.rotace jsme přejeli na místo další předávky. Naštěstí u "předávky" byla restaurace, kde jsme se najedli a pak se mohli zrelaxovat v lese ve žďárském vaku a spacáku. Už jsou znát teplejší dny, takže relax byl doprovázen komáry, brouky, pavouky, kteří nás rušili od kvalitnějšího spánku. Včas jsme dostali informaci, že předávka bude zhruba o hodinu dříve, než původně byla plánovaná a i díky lesnímu hmyzu jsme les opustili dříve. Měli jsme čas na svačinku, kávu a přichystat se na Vaškův další výběh. Stále jsme měli umístění 3.-4.místo (myslím, jistá si nejsem).

Naštěstí už skoro přestalo pršet, tak se na parkovišti u auta převlékám do běžeckého. Ještě koukám do předtištěných map mého úseku běhu, abych snad nezabloudil. Nastavuji si na telefonu mapu své trasy pro případnou kontrolu. Je docela chladno, tak dělám různé pohyby,

abych se jednak zahřál a jednak trochu rozcvičil před výběhem. Opět se dostavuje taková ta nervozita, obavy, že něco pokazím, nebo je to snad „jen“ respekt.

Luboš se opět přihnal ve svém „mašina“ tempu asi o deset minut dříve, než jsme ho očekávali. Spěšně sundávám větrovku a dávám ji Karlovi a od Luboše přebírám štafetový pásek. Moje trasa má vést asi 2 km po silnici, než odbočím na turistickou značku, která již vede lesem až do další vsi, místa mojí předávky Zdendovi. Když vyběhám z Břehů, ještě v dálce vidím naše auto se Zdendou a Míšou, jak odbočuje na křižovatce...Mávám, ale zjevně mě nevidí. Přebíhám přehlednou, ale frekventovanou křižovatku a dál upaluju po silnici. Hlavně nesmím minout tu odbočku do lesa. Je velmi dobře označena a teď už vím, že běžím jen po turistické... Obavy ze mě opadají. Běží se mi dobře, cítím, že mám docela dobré tempo, užívám si krásnou krajinu po dešti...to jsou ty drogy, které si tělo produkuje, aby mu bylo fajn, nebo alespoň lépe, než špatně...dobře je to zařízeno!

Vbíhám do vsi a vím, že závěr mého úseku už je jen co by kamenem dohodil...a zbytek doběhnu... Zdenda už čeká, předávám štafetu a on se střelhitě vydává ukrojit další část z tohoto štafetového závodu pro náš tým.

Trochu se vydýchávám, otírám pot a asi tlačím Míše do hlavy nějaké zážitky z běhu. Nasedáme s Míšou do auta a ta, jako správný navigátor, mě opět navádí k dalšímu „mítink pointu“.



**Úsek 16 – Zdenda Streichsbier**

**Start: Kladruby nad Labem – Cíl: Týnec**

**Trať: 12 km, Výškový profil: 36 m nahoru, 5 m dolu**

**Čas: 19:58 – 20:51; 53 min.**

Za několik desítek minut jsme už v Týnci. Já se pokouším o hygienu, převlékám se do civilu, něco zakousnu. Míša se připravuje na převzetí svého úkolu. Už je hodně šero. Je nutné mít alespoň reflexní vestu – Míša má naštěstí vhodnou větrovku. Nezbytností je čelovka. Na nohy si připíná blikající reflexní pásy. Trochu cirkus, ale dobrá prevence, aby byla na cestě vidět.

Od předchozích doběhnuvších se dovídáme, že závěr je zase do kopce. Děláme si s Míšou legraci, že Zdenda bude zase prskat...Nepřskal. Znenadání se objevil ve svižném tempu a já ani nestačil pořídít z této předávky nějaký řádný snímek...je mi líto...

Míša vybíhá...

Než vyjedeme pro Míšu do Kolína, Zdenda ještě zprovozňuje svůj objev v podobě jakési polní (prý solární) sprchy zakoupené v nějakém řetězci tuším za CZK 90,--. No sprchy...igelitový pytel s uzávěrem je to, hadička a kropítko. (Vodu si načepoval ještě v restauraci v Březích). Nicméně, toto zařízení zavěšuje na strom vprostřed náměstí a provádí očistu, nedbaje přítomnosti ostatních závodníků a pořadatelů. Samozřejmě, že nikdo nic nenamítá...

Vyrážíme do Kolína pro Míšu.

### **Úsek 17 – Míša Pichová**

**Start: Týnec – Cíl: Kolín**

**Trať: 14,1 km, Výškový profil: 27 m nahoru, 70 m dolů**

**Čas: 20:51 – 22:08; 1 hod. 17 min.**

Mimochodem, dle oficiálních údajů **nejdelší trasa!**

Míša vyráží na svoji asi nejtěžší trať tohoto závodu. O ždibec delší, než čtrnácti kilometrová trasa, za tmy, hodně městem... Míša ale výzvy ráda přijímá. Přeci jenom, je to Zdendova partnerka, takže má ve zdolávání výzev ohromnou zkušenost 😊!

*A takhle si to Mišule vychutnala:*

Má trasa byla ve tmě, celkem 14 km mi zabralo 1h 17 min. Ufff.

Mé dojmy? Spojení nižší teploty a několika litrového výdechu z mých plic, které způsobilo hustou páru z úst, zastínilo světlo z čelovky a já neviděla pod nohy. Ups... První zkušenost běhání v noci. Běh se musí přizpůsobit a trochu zpomalit. Párkrát jsem si naběhla na nerovnost a málem byl výron kotníku nevyhnutelný. Cestou mě doběhl kluk s culíkem, jeho tempo bylo neúnavné. Ani jsem nezkoušela držet se jeho kroků. Říkala jsem si – „na čem frčí? To chci taky...:-D“. V Kolíně mě doběhl další mladý závodník a v hlavě mi běželo: „nééé,to si přeci nenechám líbit, musím zabrat.“ Ovšem nohy už byly ztuhlé, mozek bojoval se svaly a svaly s mozkem. Posbírala jsem poslední síly a snažila jsem se ho držet až do konce. Sice jsem už viděla jen jeho záda, ale nenechala ho úplně utéct. To bylo pro mne malé vítězství. Po doběhnutí na předávku bylo další konstatování: ten běh byl ještě horší jak ten první a že mi nohy upadnou úplně. :-D Také jsem zjistila, že se Šárce objevily puchýře.

Chudák už pajdala. Moc času na výměnu zkušeností, zážitků nebylo a tým Jardy, Toma, Šárky a Jíti nasedl do auta a odjížděl na další předání štafetové zásilky.



Kluci z mé posádky už byli převlečení do komfortního oblečení, relativně umytí a vysprchovaní. Vtipné bylo, že u stadionu na dopravní značku Zdenda pověsil solární sprchu, kde jsem měla možnost se nahrubo osprchovat, jak jinak než studenou vodou. No, lepší, než nemít sprchu vůbec. Ani mi nevadilo, že jsem uprostřed města a jsou kolem další závodníci, kteří (a to doufám), měli pochopení.

Vyrážíme směr Všetaty, kde zítra ráno, cca v 5:00 mám od Luboše opět přebrat poštu. Doufáme, že se nám poblíž vsi podaří najít nějaké vhodné místo k zakempení, abychom alespoň trochu spánkem nabrali sil na zítřejší (nedělní) běhy. Počasí nás pokouší, dost prší. No, ale než tam těch cca 80 km přejedeme, tak to jistě už bude OK. Bylo to skoro OK. Blíže popisuje Míša:

S kluky jsme přejeli na další místo 3.rotace, zkoušeli jsme se vyspat opět ve "žďáráku" a spacáku někde u rybníka. V nočním/raním bubnování deště do žďáráku se Vašek přemístil do auta. Měl místo tohoto vaku "pončo", které spacák tak dobře nechránilo proti dešti. Něco málo jsme ale naspali. Kvalita odpočinku nebyla dostatečná, ale ráno jsme se znovu postavili na start chtíc nechtíc. Ti, co v takovém dešti a pak i větru bojovali, těm sklápíme klobouček až k zemi. Takový běh je daleko za hranicí komfortu.

V autě jsem vytuhnul nad očekávání velmi kvalitně. Myslím, že mi zvonící budík řinčel několik minut, než jsem si uvědomil, že se nejedná o sen. Bylo 4:00. Když mě slyšeli Míša se

Zdendou, začali se taky vysypávat ze spacáků a žďáráků. Nějak jsme se poskládali do lidské podoby, nasedli do auta a vyrazili do pár kilometrů vzdálených Všetat na náměstí, místa předávky.